

בל שפיר

בגלריה שרה ארמן

זה לא רק החלל הנתון בגלריה המקסימה של שרה ארמן בת"א שגרם לבל שפיר ליצור את תערוכת ציוריה, שנפתחה בשבוע שעבר. הפסלת המוכשרת שהציגה בעשרות מוזיאונים וגלריות בארץ ובעולם, עברה תהליכים. מפיסול מונומנטלי בעץ ואבן עברה ל"רדי מידי" מחומרים מתכלים, וכעת חזרה לציור.

השפעת מעורבות בתערוכות פוליטיות עדיין משפיעה על נושאי ציוריה, אך מעבר לזה ניכרים בהם גם מסרים פילוסופיים, שילוב רעיונות בעלי כיוונים שונים, ואהבת האמנות. אך יותר מכל יש בהם חיפוש הוהות העצמי של מי שגולדה בגרמניה, עם שורשים עמוקים בטבע, הסטודיו שלה כיום גם הוא בחיק הטבע, אך הנפש שסועה וקרועה בין עולמות שונים. סידרת ה"ידיים" המשלבת ציור על צילום, סידרת הדיוקנאות המצוירים על הדפס משי, האסלה מצופת הזהב שבתוכה נצות וקרוי עכביש שבאכסדרת משכו האמנויות שנפתחה ב-8.1.2002 בתערוכת "אסלהסביבה" ועבודותיה שתוצגנה מסוף שבוע זה בגלריה במושב "מגדים", כולן מהוות הרבה פנים לאמנית אחת.

בדומה ל"מבוך" שמציג ריצ'רד סרה בימים אלה בגלריה גאנזוואן בצ'לסי שבניו יורק, כך "המבוך" של בל שפיר ב"מגדים" הוא סמל לחיפוש פנימי בלב האדם. גם "המזבח" שלה עליו ידיים מפוסלות, מעביר מסרים שונים על קורבנות שאנו נאלצים להקריב בחיינו, כשהידיים מתחברות לציורי הידיים המוצגים בגלריה שרה ארמן. צריך לעקוב אחר התפתחותה כדי לקבל את התמונה המלאה, ולהתרשם מכוחה האמנותי, יכולת התבטאותה וכתב היד האמנותי שלה. אמנית מקורית, שמעוה ועושה.

9/1/02